

Nr 139.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till lag angående ändring i vissa delar av lagen den 12 maj 1917 (nr 269) om fastighetsbildning i stad m. m.; given Stockholms slott den 6 mars 1936.

Under åberopande av bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll vill Kungl. Maj:t härmed jämlikt § 87 regeringsformen föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till

- 1) lag angående ändring i vissa delar av lagen den 12 maj 1917 (nr 269) om fastighetsbildning i stad;
- 2) lag angående ändring i vissa delar av lagen den 18 juni 1926 (nr 326) om delning av jord å landet; samt
- 3) lag angående ändrad lydelse av 1 § lagen den 18 juni 1926 (nr 336) om sammanläggning av fastigheter å landet.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

K. Schlyter.

F ö r s l a g

till

L a g

angående ändring i vissa delar av lagen den 12 maj 1917 (nr 269) om fastighetsbildning i stad.

Härigenom förordnas, att 7 kap. 12, 14, 17 och 18 §§ lagen den 12 maj 1917 om fastighetsbildning i stad skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives:

12 §.

Sedan fastighetsregistret blivit upplagt, har registerföraren att skyndsamt hos lantmäteristyrelsen, byggnadsstyrelsen, Konungens befallningshavande och magistraten därom göra anmälan.

Magistraten kungöre — — — staden intagas.

14 §.

Arbetet med fastighetsregistrets uppläggande och förande står under överinseende av lantmäteristyrelsen.

Den närmare — — — dess magistrat.

17 §.

Vad i — — — skall iakttagas.

I fall — — — av registerkarta.

För samhälle — — — bekosta registerföringen.

Sedan fastighetsregister enligt de för stad meddelade bestämmelser upplagts för samhälle, skall, där så ej förut skett, fastighet eller område, som ingår i samhället, uteslutas ur jordregistret. För åtgärdens vidtagande har registerföraren för samhället att göra anmälan hos den som för jordregistret.

18 §.

Anser samhälle eller enskild sakägare sin rätt vara förnärmad genom beslut som jämlikt detta kapitel meddelats av magistraten, Konungens befallningshavande eller lantmäteristyrelsen, äge däröver anföra besvär i den ordning som för överklagande av förvaltande myndigheters och ämbetsverks beslut är bestämd.

Finner någon — — — å registret.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1936.

F ö r s l a g

till

L a g

angående ändring i vissa delar av lagen den 18 juni 1926 (nr 326) om delning av jord å landet.

Härigenom förordnas, att 1 kap. 8 § samt 9 kap. 1 och 2 §§ lagen den 18 juni 1926 om delning av jord å landet skola i nedan intagna delar erhålla följande ändrade lydelse:

1 KAP.

8 §.

Är skifteslag — — — ovan sägs.

Är odelat skifteslag, som i denna paragraf avses, i sin helhet i en ägares hand, och utgöres skifteslaget av två eller flera under särskilda jordregisternummer upptagna fastigheter, då må på yrkande av ägaren laga skifte till brytande av samfälligheten emellan dessa äga rum, såframt ej med tillämpning av de i första stycket stadgade grunder hinder härför möter.

Ej skall — — — för avstyckning.

Där enligt — — — till efterrättelse.

9 KAP.

1 §.

Oskiftad jord — — — envar delägare.

Utgöres skifteslaget av två eller flera hemman eller för sig bestående lägenheter, skall, såvitt angår förhållandet mellan dessa inbördes, vad enligt särskild föreskrift för orten eller sedvänja i orten användes såsom jämförelsegrund för delaktighet i by eller, där sådan jämförelsegrund ej finnes, oförmedlade mantalet utgöra delningsgrund.

Har i — — — till efterrättelse.

2 §.

Har jord, som skall skiftas, förut delats genom lantmäteriförrättning som fastställt eller eljest är lagligen gällande, skall, såvitt angår förhållandet mellan de vid den föregående delningen utlagda ägilotterna, innehavet enligt samma delning utgöra delningsgrund och förty varje sådan lott tilldelas vad

enligt uppskattning svarar mot de ägor som vid den förra delningen tillagts ägolotten. Var den äldre delningen tegskifte, skall vad nu är sagt gälla allenast i den mån ej sådant stadgande om delningsgrund, som beträffande förhållandet mellan olika hemman eller för sig bestående lägenheter må vara för viss landsort meddelat, annat föranleder.

Där i — — — nämnda jord.

Lag samma — — — eller åsatts.

Att utläggande — — — stycket stadgat.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1936.

F ö r s l a g

till

L a g

angående ändrad lydelse av 1 § lagen den 18 juni 1926 (nr 336) om sammanläggning av fastigheter å landet.

Härigenom förordnas, att 1 § lagen den 18 juni 1926 om sammanläggning av fastigheter å landet skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives:

1 §.

Fastigheter å landet, som äro i en ägares hand, må efter ty här nedan sägs sammanläggas till en fastighet,

1. om envar — — — andra ägor;
2. om fastigheterna utgöra skilda hemman eller för sig bestående lägenheter eller delar därav och gemensamt ingå i ett skifteslag, vilket icke delats genom lantmäteriförrättning som fastställts eller eljest är lagligen gällande;
3. om fastigheterna — — — å landet.

Vidare må — — — å landet.

Ej vare — — — mot sammanläggning.

Fastighet, som — — — är fråga.

Fastigheter, vilka — — — prövas föreligga.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1936.

Utdrag av protokollet öfver justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 14 februari 1936.

N ä r v a r a n d e:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden WIGFORSS, MÖLLER, LEVINSON, VENNERSTRÖM, LEO, ENGBERG, EKMAN, SKÖLD.

Efter gemensam beredning med chefen för jordbruksdepartementet anför tillförordnade chefen för justitiedepartementet, statsrådet Levinson:

»Förut i dag har chefen för jordbruksdepartementet framlagt förslag till lösning av vissa spörsmål angående fastighetsväsendet, innefattande bl. a. införande av ny ordning för tillsynen öfver fastighetsregistreringen i städer och stadsliknande samhällen samt avskaffande i väsentliga delar av jordebokens förande. Därvid framhölls, hurusom dessa förslag syntes medföra vissa ändringar i gällande författningar av beskaffenhet att böra vidtagas i den ordning varom förmäles i § 87 regeringsformen. I anslutning härtill anhåller jag att få anmäla inom justitiedepartementet upprättade förslag till

1) *lag angående ändring i vissa delar av lagen den 12 maj 1917 (nr 269) om fastighetsbildning i stad;*

2) *lag angående ändring i vissa delar av lagen den 18 juni 1926 (nr 326) om delning av jord å landet;*

3) *lag angående ändrad lydelse av 13 § lagen den 18 juni 1926 (nr 327) om vad iakttagas skall i avseende å införande av lagen om delning av jord å landet; samt*

4) *lag angående ändrad lydelse av 1 § lagen den 18 juni 1926 (nr 336) om sammanläggning av fastigheter å landet.*

Öfver utkast till lagar i dessa ämnen ha, efter remiss, *kammarkollegiet* och *lantmäteristyrelsen* avgivit gemensamt utlåtande. Lagutkasten ha sedermera, i samråd med nämnda ämbetsverk, gjorts till föremål för öfverarbetning inom justitiedepartementet.

För de nu anmälda förslagens närmare innebörd torde en kortfattad redogörelse få lämnas.

Vad angår tillsynen öfver fastighetsregistreringen skall enligt det av chefen för jordbruksdepartementet framlagda förslaget öfverinseendet öfver städernas och de stadsliknande samhällenas registerväsen — som för närvarande jämlikt 7 kap. 14 § fastighetsbildningslagen ankom-

mer på fastighetsregisterkommissionen — förläggas till lantmäteristyrelsen. Stadgande härom har upptagits i nyssnämnda lagrum, varjämte den nya ordningens genomförande föranlett jämkningar i 12 och 18 §§ samma kapitel och lag i vad dessa paragrafer innefatta bestämmelser rörande fastighetsregisterkommissionen.

I fråga om jordeboken innebär det inledningsvis omnämnda förslaget, att jordeboken ej vidare skall föras utom såvitt angår vissa räntor och avgälder. Föreskrift härom torde kunna meddelas i administrativ ordning. Emellertid förekomma såväl i jorddelningslagen och promulgationslagen till denna som i sammanläggningslagen bestämmelser, vilka anknyta sig till den i jordeboken skedda redovisningen av fastighetsenheter. Då efter den nya ordningens genomförande förändringar i fastighetsbeståndet ej skola redovisas i jordeboken, kan tydligen denna icke vidare tjäna som grundval för lagstiftningen. Med hänsyn härtill har det ansetts nödigt att genom en omredigering av berörda bestämmelser upphäva sambandet med jordeboken. I sådana fall där bestämmelserna direkt hänföra sig till begreppet jordeboksenhet har detta syfte ansetts kunna enklast vinnas genom att ordet 'jordeboksenhet' utbyts mot det enligt vedertaget språkbruk liktydiga uttrycket 'hemman eller för sig bestående lägenhet'. Så har enligt förslagen skett i 9 kap. 1 och 2 §§ jorddelningslagen samt i 1 § sammanläggningslagen. En på enahanda sätt formulerad hänvisning till jordeboken förekommer även i 1 kap. 8 § jorddelningslagen, enligt vilket lagrum skifte av oskiftad jord i en ägares hand må ske endast för utbrytning av olika jordeboksenheter eller delar av sådana. Enligt ändringsförslaget skall, i överensstämmelse med grunderna för jorddelningslagens övriga bestämmelser om utläggande av särskilda ägotlotter, skiftet i stället bero av att de ifrågavarande beståndsdelarna av skifteslaget äro upptagna under särskilda jordregisternummer. I förhållande till gällande rätt innebär detta såtillvida en inskränkning i stadgandets tillämpningsområde, att förslaget ej medgiver utbrytning av de ursprungliga delarna av en fastighet, som uppkommit genom sammanläggning av jordeboksenheter eller delar av sådana utan att motsvarande sammanföring skett i jordeboken. Till en dylik åtgärd lämnar lagrummets nuvarande lydelse vid en bokstavlig tolkning möjlighet öppen, något som uppenbarligen icke varit avsett; detsamma bleve fallet, därest vid ändringen av denna bestämmelse användes motsvarande formulering som vid de förut berörda lagändringarna.

I 13 § promulgationslagen till jorddelningslagen äro särskilda bestämmelser meddelade för det fall att före sistnämnda lags ikraftträdande överlåtitts viss till gränserna bestämd ägovidd 'av hemman eller av sådan under särskilt nummer i jordeboken upptagen lägenhet, som ej tillkommit genom avsöndring'. Denna beskrivning å fastigheten ansluter sig direkt till de i 1896 års lag om hemmansklyvning, ägostyckning och jordavsöndring givna kännetecknen å sådan fastighet som må undergå ägostyckning. Kravet på dylik beskaffenhet hos fastigheten i förevarande fall synes emellertid tillräckligt tydligt ut-

tryckt genom det för tillämpning av 13 § jämväl stadgade villkoret att ägo-
viddens utbrytning enligt äldre lag skolat ske genom ägostyckning. I beträk-
tande härav har enligt det inom justitiedepartementet upprättade förslaget en
förenkling av paragrafens avfattning ansetts kunna vidtagas, varigenom hän-
visningen till jordeboken bortfallit.

Enligt 7 kap. 17 § fastighetsbildningslagen skall, sedan fastighetsregister
enligt de för stad meddelade bestämmelserna upplagts för samhälle, i sam-
hället ingående fastighet eller område uteslutas ur jordeboken. Med hän-
syn till jordebokföringens upphörande har det syntts lämpligt att för ifrå-
gavarande fall i stället införa ett stadgande att fastigheten eller området
skall avföras ur jordregistret. Detta har jämväl föranlett ytterligare ett par
jämkningar i lagrummet.

Anmärkas må slutligen, att i 10 § sammanläggningslagen stadgad skyldig-
het för den som begär sammanläggning att vid ansökningen foga utdrag av
jordeboken lärer böra kvarstå. Denna skyldighet är nämligen motiverad
därav att vissa avgifter, om vilka upplysning kan erfordras, anmärkas i
jordebok men ej i fastighetsbok, en anordning som är avsedd att bibehållas
även efter det jordebokens förande i övrigt upphört.»

Föredraganden hemställer att lagrådets utlåtande över ifrågavarande lag-
förslag, av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar, måtte för det i § 87
regeringsformen omförmälda ändamålet inhämtas genom utdrag av proto-
kollet.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan
bifaller Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten.

Ur protokollet:
Ragnar Kihlgren.

Förslag

till

Lag

angående ändring i vissa delar av lagen den 12 maj 1917 (nr 269) om fastighetsbildning i stad.

Härigenom förordnas, att 7 kap. 12, 14, 17 och 18 §§ lagen den 12 maj 1917 om fastighetsbildning i stad skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives:

12 §.

Sedan fastighetsregistret blivit upplagt, har registerföraren att skyndsamt hos lantmäteristyrelsen, byggnadsstyrelsen, Konungens befallningshavande och magistraten därom göra anmälan.

Magistraten kungöre — — — staden intagas.

14 §.

Arbetet med fastighetsregistrets uppläggande och förande står under överinseende av lantmäteristyrelsen.

Den närmare — — — dess magistrat.

17 §.

Vad i — — — skall iakttagas.

I fall — — — av registerkarta.

För samhälle — — — bekosta registerföringen.

Sedan fastighetsregister enligt de för stad meddelade bestämmelser upplagts för samhälle, skall, där så ej förut skett, fastighet eller område, som ingår i samhället, uteslutas ur jordregistret. För åtgärdens vidtagande har registerföraren för samhället att göra anmälan hos den som för jordregistret. Uteslutande ur jordregistret verkar ej rubbning beträffande fastighet tillkommande rättigheter och förmåner eller fastighet åvilande utskylter, besvär och dylikt.

18 §.

Anser samhälle eller enskild sakägare sin rätt vara förnärmad genom beslut som jämlikt detta kapitel meddelats av magistraten, Konungens befallningshavande eller lantmäteristyrelsen, äge däröver anföra besvär i den ordning som för överklagande av förvaltande myndigheters och ämbetsverks beslut är bestämd.

Finner någon — — — å registret.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1936.

Förslag

till

Lag

angående ändring i vissa delar av lagen den 18 juni 1926 (nr 326) om delning av jord å landet.

Härigenom förordnas, att 1 kap. 8 § samt 9 kap. 1 och 2 §§ lagen den 18 juni 1926 om delning av jord å landet skola i nedan intagna delar erhålla följande ändrade lydelse:

1 KAP.**8 §.**

Är skifteslag — — — ovan sägs.

Är odelat skifteslag, som i denna paragraf avses, i sin helhet i en ägares hand, och utgöres skifteslaget av två eller flera under särskilda jordregisternummer upptagna fastigheter, då må på yrkande av ägaren laga skifte till brytande av samfälligheten emellan dessa äga rum, såframt ej med tillämpning av de i första stycket stadgade grunder hinder härför möter.

Ej skall — — — för avstyckning.

Där enligt — — — till efterrättelse.

9 KAP.**1 §.**

Oskiftad jord — — — envar delägare.

Utgöres skifteslaget av två eller flera hemman eller för sig bestående lägenheter, skall, såvitt angår förhållandet mellan dessa inbördes, vad enligt särskild föreskrift för orten eller sedvänja i orten användes såsom jämförelsegrund för delaktighet i by eller, där sådan jämförelsegrund ej finnes, oförmedlade mantalet utgöra delningsgrund.

Har i — — — till efterrättelse.

2 §.

Har jord, som skall skiftas, förut delats genom lantmäteriförrättning som fastställt eller eljest är lagligen gällande, skall, såvitt angår förhållandet mellan de vid den föregående delningen utlagda ägotlotterna, innehavet enligt sanna delning utgöra delningsgrund och förty varje sådan lott tilldelas vad

enligt uppskattning svarar mot de ägor som vid den förra delningen tillagts ägolotten. Var den äldre delningen tegskifte, skall vad nu är sagt gälla allenast i den mån ej sådant stadgande om delningsgrund, som beträffande förhållandet mellan olika hemman eller för sig bestående lägenheter må vara för viss landsort meddelat, annat föranleder.

Där i — — — nämnda jord.

Lag samma — — — eller åsatts.

Att utläggande — — — stycket stadgat.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1936.

F ö r s l a g

till

L a g

angående ändrad lydelse av 13 § lagen den 18 juni 1926 (nr 327) om vad iakttagas skall i avseende å införande av lagen om delning av jord å landet.

Härigenom förordnas, att 13 § lagen den 18 juni 1926 om vad iakttagas skall i avseende å införande av lagen om delning av jord å landet skall erhålla följande ändrade lydelse:

13 §.

Har, innan den nya lagen trätt i kraft, av fastighet överlåtits viss till gränserna bestämd ägovidd, och skulle enligt äldre lag utbrytning av samma ägovidd ske genom ägostyckning, skall i avseende å utbrytningen därav den äldre lagen tillämpas, sakägarna dock obetaget att, där de så önska samt laga hinder icke möter, göra den överlåtna ägovidden till föremål för avstyckning.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1936.

F ö r s l a g

till

L a g

angående ändrad lydelse av 1 § lagen den 18 juni 1926 (nr 336) om sammanläggning av fastigheter å landet.

Härigenom förordnas, att 1 § lagen den 18 juni 1926 om sammanläggning av fastigheter å landet skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives:

1 §.

Fastigheter å landet, som äro i en ägares hand, må efter ty här nedan sägs sammanläggas till en fastighet,

1. om envar — — — andra ägor;
2. om fastigheterna utgöra skilda hemman eller för sig bestående lägenheter eller delar därav och gemensamt ingå i ett skifteslag, vilket icke delats genom lantmäteriförrättning som fastställts eller eljest är lagligen gällande;
3. om fastigheterna — — — å landet.

Vidare må — — — å landet.

Ej vare — — — mot sammanläggning.

Fastighet, som — — — är fråga.

Fastigheter, vilka — — — prövas föreligga.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1936.

Utdrag av protokollet, hållet i Kungl. Maj:ts lagråd den 27 februari 1936.

N ä r v a r a n d e:

justitierådet AFZELIUS,
regeringsrådet KELLBERG,
justitieråden GEIJER,
ALSÉN.

Enligt lagrådet tillhandakommet utdrag av protokoll över justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet den 14 februari 1936, hade Kungl. Maj:t förordnat, att lagrådets utlåtande skulle för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamålet inhämtas över upprättade förslag till

1) lag angående ändring i vissa delar av lagen den 12 maj 1917 (nr 269) om fastighetsbildning i stad;

2) lag angående ändring i vissa delar av lagen den 18 juni 1926 (nr 326) om delning av jord å landet;

3) lag angående ändrad lydelse av 13 § lagen den 18 juni 1926 (nr 327) om vad iakttagas skall i avseende å införande av lagen om delning av jord å landet; samt

4) lag angående ändrad lydelse av 1 § lagen den 18 juni 1926 (nr 336) om sammanläggning av fastigheter å landet.

Förslagen, som finnas bilagda detta protokoll, hade inför lagrådet föredragits av byråchefen för lagärenden i justitiedepartementet Carl Romberg.

Lagrådet yttrade:

Förevarande lagstiftningsärende avser i första hand sådana jämkningar i gällande lagstadganden, som påkallas för genomförandet av ifrågasatt ny ordning för tillsynen över fastighetsregistreringen i städer och stadsliknande samhällen. Jämsides härmed har upptagits frågan om upplösande av det nuvarande sambandet mellan jordeboken och fastighetsregistreringen å landsbygden (jordregistret). Grunderna för de förslag, som i dessa hänseenden nu framläggas, äro angivna i ett till lagrådet samtidigt med de remitterade lagförslagen överlämnat utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för den 14 februari 1936.

I fråga om det ändamålsenliga ordnandet av förstnämnda angelägenhet hava under ett tidigare skede yppats skilda meningar. Den lösning, som er nåddes vid fastighetsbildningslagens antagande, blev ej slutgiltig, i det att den särskilda myndighet, som då inrättades för denna uppgift, fastighetsregisterkommissionen, tillkom närmast för att leda det grundläggande orga-

nisationsarbetet och det nya systemets första praktiska tillämpning. Tiden har nu ansetts inne att, såsom en i nämnda lag given bestämmelse förutsätter, avgöra frågan om den myndighet, som för framtiden skall från kommissionen övertaga överinseendet av fastighetsregistret. Bland olika utvägar, som härutinnan erbjuda sig, har föredragande departementschefen givit sitt förord åt att denna befogenhet skall överlämnas till lantmäteristyrelsen. På detta ämne, om vilket olika uppfattningar allt fortfarande göras gällande, har lagrådet funnit sig icke äga anledning att ingå i vidare mån än såvitt angår spörsmålet huruvida den föreslagna anordningen må anses motsvara de anspråk, som med hänsyn till fastighetsregistrets rättsliga betydelse måste ställas på den ifrågavarande myndighetens lämplighet för uppgiften. Från denna synpunkt har lagrådet icke någon erinran att framställa emot det föreliggande förslaget.

Till stöd för förslaget att jordeboken ej längre skall ligga till grund för jordregistret hava enligt lagrådets uppfattning anförts giltiga skäl. Ej heller synes något vara att invända emot den ordning, i vilken förändringen avses bliva genomförd. Hädanefter skulle alltså sådan talan om upptagande i jordebok av fast egendom, som för närvarande prövas av kammarkollegiet och i händelse av besvär över dess beslut av regeringsrätten, i allmänhet komma att avse upptagande i jordregistret och tillhöra lantmäteristyrelsens avgörande med rätt för part att fullfölja talan till regeringsrätten. Emellertid är att märka, att — såsom ock synes befogat — ändring ej göres i 5 § lagen den 24 maj 1895 angående vad till fast egendom är att hänföra och att därför fråga om upptagande i jordebok av fiskeri fortfarande torde böra behandlas i nu gällande ordning. I den utredning, som ligger till grund för förslaget, har med avseende å detta lagstadgande uttalats den uppfattning, att jordeboken är att anse såsom ett dokument, där upplysning kan vinnas om dylikt fiske, samt att några ytterligare fisken, vilka skulle betraktas såsom fast egendom utöver de i jordeboken redan upptagna, icke syntes kunna ifrågakomma. Även om det måhända icke är att förvänta, att stadgandet numera skall leda till förändringar av jordebokens innehåll, är dock icke uteslutet, att stundom en talan i sådant hänseende kan komma att föras, särskilt då den grundas därå, att fiskeri, som under äldre tid varit upptaget i jordebok, utan laga skäl avförts därifrån; även senare tids praxis erbjuder exempel å dylika mål (jfr Regeringsrättens årsbok 1911 not F. 230 och 1930 not Fi 463). Ett beaktande härav inverkar icke på avfattningen av de lagförslag, som nu äro föremål för granskning, men torde med hänsyn till dessa måls natur medföra, att i de författningar, vilka reglera kammarkollegiets befattning med jordeboken och upptagandet av besvär över kollegiets beslut i nu berörda mål, den nu gällande ordningen bibehålles.

I övrigt föranleda de remitterade förslagen allenast följande uttalanden.

Tredje punkten i fjärde stycket av 17 § i 7 kap. *fastighetsbildningslagen* tillkom i riksdagen vid lagens antagande på hemställan av sammansatta stats- och lagutskottet såsom en erinran om en grundsats, vars giltighet av utskottet betecknades såsom otvivelaktig. Måhända har en sådan erinran

synts önskvärd med hänsyn till den betydelse jordeboken tidigare ägt för fastigheternas kamerala förhållanden. En motsvarande betydelse tillkommer icke jordregistret, och det synes obehövt att i lagen särskilt uttala, att en fastighets överförande från jordregister till fastighetsregister för stad ej verkar rubbning i de avseenden som omförmälas i förevarande punkt. Lagrådet förordar därför, att denna punkt uteslutes.

Då den överlåtelse av viss till gränserna bestämd ägovidd som utgör förutsättning för tillämpning av 13 § *promulgationslagen till jorddelningslagen* skall hava ägt rum före jorddelningslagens ikraftträdande och alltså vid en tidpunkt, då jordebok ännu fördes i full utsträckning, synes den nu tilltänkta inskränkningen i förandet av jordebok ej böra föranleda någon ändring i föreskriften att överlåtelsen skall hava skett från hemman eller sådan under särskilt nummer i jordeboken upptagen lägenhet, som ej tillkommit genom avsöndring. Stadgandet torde därför kunna bibehållas oförändrat.

Ur protokollet:
Ragnar Kihlgren.

Utdrag av protokollet över justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 6 mars 1936.

N ä r v a r a n d e:

Statsministern HANSSON, statsråden UNDÉN, SCHLYTER, WIGFORSS, LEVINSON, VENNERSTRÖM, LEO, ENGBERG, EKMAN, SKÖLD.

Efter gemensam beredning med chefen för jordbruksdepartementet anmäler chefen för justitiedepartementet, statsrådet Schlyter, lagrådets den 27 februari 1936 avgivna utlåtande över de den 14 februari 1936 till lagrådet remitterade förslagen till lag angående ändring i vissa delar av lagen den 12 maj 1917 (nr 269) om fastighetsbildning i stad, lag angående ändring i vissa delar av lagen den 18 juni 1926 (nr 326) om delning av jord å landet, lag angående ändrad lydelse av 13 § lagen den 18 juni 1926 (nr 327) om vad iakttagas skall i avseende å införande av lagen om delning av jord å landet samt lag angående ändrad lydelse av 1 § lagen den 18 juni 1926 (nr 336) om sammanläggning av fastigheter å landet.

Efter redogörelse för utlåtandet förmäler föredraganden att han, i överensstämmelse med vad lagrådet förordat, låtit i förslaget till lag angående ändring i vissa delar av fastighetsbildningslagen vidtaga den ändring att tredje punkten i 7 kap. 17 § fjärde stycket uteslutits, samt att vad lagrådet anfört därom att 13 § promulgationslagen till jorddelningslagen kunde bibehållas oförändrad syntes böra iakttagas. Föredraganden hemställer, att förslagen till *lag angående ändring i vissa delar av lagen den 12 maj 1917 (nr 269) om fastighetsbildning i stad, lag angående ändring i vissa delar av lagen den 18 juni 1926 (nr 326) om delning av jord å landet samt lag angående ändrad lydelse av 1 § lagen den 18 juni 1926 (nr 336) om sammanläggning av fastigheter å landet*, det förstnämnda förslaget jämkat på sätt nyss angivits, måtte jämlikt § 87 regeringsformen genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten, att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Tage Evers.